

[Poulsgaard.]

sindssyge ting, man forsker i. Men dette specielle emne, fru undervisningsminister, er simpelt hen noget, der vedrører privatlivets fred. Det kan være meget godt, at én som Sten Hegeler vil til at lave en doktordisputats om det, for så kan han slå ordentlig mønt på det, men det kan man ikke anstændigvis byde det ældre menneske, der er opvokset i en hel anden tid, hvor man havde autoritær tro og var bange for myndighederne. Vi ved alle sammen eller burde i hvert fald vide det, at når man er ude på møder rundt omkring i landet, bliver man stillet over for udtalelser som: ja men hvis ikke vi svarer og udfylder de skemaer korrekt, så mister vi måske vor folkepension og andre ting. Når man sender det ud til medborgere på 90 og derover, er det altså lidt for billigt sluppet. Jeg håber stadig væk, at der er så megen fornuft selv i det kongelige danske socialdemokrati, at de kan indse, man ikke kan byde borgerne den slags ting fremover, og så må undervisningsministeren altså, enten hun kan lide det eller ej, gøre et eller andet.

Der kunne drages andre ting ind i debatten, men efter det svar, som undervisningsministeren har givet her, kan vi altså forvente, at det næste gang bliver kvinderne, og næste gang igen bliver det dem på 12 år. Hvornår stopper det? Jeg er sikker på, at det stoppede, i det øjeblik disse sexprofeter selv skulle betale, hvad det koster. Men ellers må vi altså have fat på, som justitsministeren er inde på i dag, en lov om privatlivets fred, for dette vedrører privatlivets fred.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Selv om det næppe hjælper, skal jeg alligevel til hr. Poulsgaard sige, at selvfølgelig er socialdemokratiet et fornuftigt parti, oven i købet så fornuftigt, at det retter sig efter landets love, og det ville jeg egentlig også mene fremskridtspartiet skulle gøre. Landets lov er altså sådan, at forskningsrådene tager stilling til de enkelte forskningsprojekter, og jeg vil godt understrege, at jeg i øvrigt synes, det er en ganske fornuftig lov.

Poulsgaard (FP):

Fremskridtspartiet vil også rette sig efter landets love, men undervisningsminister, vi

sidder herinde for at lovgive, og når der er tale om en lovgivning, der er givet under helt andre forudsætninger, hvor man ikke forudså sådan nogle sindssyge forsknings-emner som dem, der her er taget op bare for at få tiden til at gå eller for at provokere, eller hvad ved jeg, og som ikke tjener noget som helst relevant formål, så må det være undervisningsministerens opgave at komme med initiativ til lovændring på disse områder, så vi fremover undgår det. Det skuffer mig, at undervisningsministeren, når hun påstår, at hun tilhører et fornuftigt parti, så ikke kan se det fornuftige i dette spørgsmål og simpelt hen tager initiativ til, at det bringes til ophør, jo hurtigere jo bedre.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Blot den enkelte bemærkning, at jeg ikke mener, det er undervisningsministeren, ligesom jeg heller ikke mener, det er enkelte medlemmer af folketinget, der skal bedømme enkelte forskningsprojekter, og derfor har jeg ikke noget ønske om at ændre loven.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Karlskov Jensen (V)* til landbrugsministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at landbrugsorganisationerne får lejlighed til at udtale sig ved vejanlæg og vejforlægninger på linje med de udtalelser, der allerede nu indhentes fra frednings- og skovmyndigheder, før endelig linjeføring fastlægges?“

(Spm. nr. 68).

Skriftlig begrundelse

Ved behandlingen af lov om jordfordeling i foråret rejste jeg spørgsmålet om, at der ved vejanlæg måtte blive taget rimelige landbrugsmæssige hensyn evt. ved, at landboorganisationerne skulle have planerne forelagt forud for fastlæggelse af den endelige linjeføring. Vore knappe ressourcer af god landbrugsjord reduceres hvert år med ca. 10.000 ha bl. a. til bebyggelse og vejanlæg. Mange bevaringsværdige landbrug lemlæstes i forbindelse med vejbyggeri. Et langt stærkere hensyn bør tages for at mindske disse tab, og ministeren gav mig i forbindelse med 2.